

Rosée Busscher

Albert van der Kaap

She was the wind beneath my wings

Dit artikel gaat over Rosalien Gesina Maria Busscher, mijn vrouw. Zij was van katholieke afkomst en aanvankelijk lerares Frans en Engels. In 2006 startte zij een studie theologie met het doel predikant te worden. Zij studeerde in 2017 af en was van 1 juli 2018 tot haar plotselinge en onverwachte dood, op 20 augustus 2019, predikant van het Witte Kerkje in Gasselte.

How I miss you in the morning light

Like roses miss the dew (John Prine, I remember everything)

Rosée werd, als oudste kind, op 18 oktober 1956 geboren op een boerderij in het Twentse Tubbergen in een, zoals haar doopnamen Rosalien Gesina Maria verraden, katholiek gezin. Na haar volgden nog vijf kinderen, een tweeling, twee meisjes die kort na hun geboorte stierven, Jos, Huub en Lianne. Ook oma (oma knipmuts), de moeder van haar vader, woonde als mater familias op de boerderij. Opa Busscher was op zeer jonge leeftijd (30) overleden, waarna oma niet alleen de zorg kreeg voor vijf jonge kinderen, maar ook voor het boerenbedrijf.

Oma knipmuts, Gesina Maria Droste (8 december 1898 Mander – 27 november 1984 Tubbergen) en Gerardus Bernardus Busscher (6 juni 1902 Vasse – 6 mei 1933 Tubbergen)

Hendrikus Gerardus Droste (1 februari 1868 Geesteren – 2 maart 1944 Tubbergen) en Johanna Timmerhuis (19 juni 1875 Mander – 5 december 1936 Mander), ouders van Gesina Maria Droste.

Haar ouders, Gerard Joseph Busscher (13 maart 1928 Tubbergen -11 mei 2011 Tubbergen) en Maria Susanna Geertruida Braakhuis (17 februari 1933 Geesteren - 15 juli 2013 Weerselo), voedden haar katholiek op en ze ontving, op de dag van haar geboorte het eerste sacrament in de katholieke kerk, het heilig Doopsel in de Pancratiuskerk in Tubbergen. Er volgden er nog drie in diezelfde kerk: de eerste communie, het heilig vormsel en het huwelijk.

Voorste rij vanaf links: Chris van der Linden, Lianne Busscher (echtelieden), Rosée Busscher, Truus Frommink-Busscher, zuster Rosalien, Annie Mentink-Busscher, Gerard Busscher. Links achter Rosée haar man Albert van der Kaap. Helemaal rechts Gerard Busscher. Diens vrouw staat achter Truus Frommink-Busscher. Achter Lianne staat Jos, de broer van Rosée en achter Annie Mentink staat haar broer Huub. De foto is genomen op 1 mei 2003 bij het klooster in Denekamp, ter gelegenheid van het 60-jarig kloosterschap.

In het klooster

In katholieke gezinnen was het heel lang gebruikelijk dat een of meer kinderen intraden in het klooster. De families Busscher, Droste en Braakhuis vormden daarop geen uitzondering. Hendricus Droste en zijn vrouw Joanna Timmerhuis hadden twaalf kinderen, van wie er drie in het klooster gingen. Alida Hermina (Leida) werd geboren op 5 december 1909 in Mander. Zij trad op 2 maart 1936 in in de Congregatie van de Zusters Franciscanessen van Denekamp en nam als naam aan Zuster M. Clementien. Zij deed haar eerste Professie op 25 augustus 1938 en legde de geloften voor het leven af op 8 juli 1942. Zij heeft bijna 40 jaar gewerkt als wijkverpleegkundige in Apeldoorn, Haaksbergen, Beckum en Bornerbroek. Daarna verbleef zij 20 jaar in Huize St. Jozef te Lochem. In juni 1998 werd ze opgenomen in het Kloosterverzorgingshuis te Denekamp. Zij vierde haar gouden kloosterjubileum in 1987 en haar diamanten kloosterjubileum in 1997. Zij stierf op 5 november 2004 in Denekamp en is op het kerkhof van de Nicolaasstichting in die plaats begraven.

Susanna Johanna (San) werd geboren op 2 oktober 1913 in Mander. Zij trad in op 5 maart 1934 en werd lid van de Congregatie van de Zusters Franciscanessen van Denekamp. Zij nam als naam aan Zuster M. Romualdus. Zij deed haar eerste professie op 15 oktober 1936 en legde de geloften voor het leven af op 19 november 1941. Zij volgde de verpleegstersopleiding in het Jozef ziekenhuis te Enschede. In 1948 is zij met enkele anderen uitgezonden naar Indonesië. Eerst werkte zij in Palembang en Baturadja en vanaf 1952 in het ziekenhuis van Metro. In 1983 keerde zij terug naar Nederland. Zij overleed op 1 april 2008 in Denekamp.

Johanna Alberta (Anneke) werd geboren op 4 november 1015 in Mander trad op 12 juni 1938 in als Zr. M. Irmgilda (Congregatie van de Zusters Franciscanessen van Denekamp) Zij deed haar eerste professie op 7 maart 1941 en legde de geloften voor het leven af op 17 december 1945. Ze heeft vanaf 1955 tot 1972 gewerkt in het Elizabeth ziekenhuis in Almelo als verpleegkundige en hoofd van de ziekenafdeling. Zij stierf op 26 oktober 1994 in Denekamp.

zr. Clementine Droste Alida Hermina (Leida), zr. Irmgilda Droste Johanna Alberta (Anneke), zr. Romualdus Droste Susanna Johanna (San), zusters van Gesina Maria Droste.

Ook twee zussen van de vader van Rosée werd non. Maria Theresia (Marie), geboren op 17 mei 1936 in Tubbergen werd zuster Rosalien. Zij stierf op 6 september 2007 in Denekamp en werd begraven op het kloosterkerkhof. Rica Gesina (Riek), geboren op 28 augustus 1929 in Tubbergen, werd zuster

Remigi. Zij trad in bij de zusters Franciscanessen op 30 augustus 1955 en deed haar eerste professie op 7 maart 1958. Zij legde de geloften voor het leven af op 24 augustus 1963. Zij overleed op 6 februari 1996 in Denekamp en werd ook op het kloosterkerkhof begraven. Beide zussen waren verpleegkundige.

Boven: zr. Remigi Busscher (Rica Gesina (Riek), geboren op 28-08-1929 in Tubbergen en overleden op 6-02-1996 in Denekamp) en zr. Rosalien Busscher (Maria Theresia, geboren op 17-05-1926 in Tubbergen en overleden in Denekamp), zusters van de vader van Rosée.

Ook een zus van de moeder van Rosée, Annie Sinie (Ans) (31-12-1937 Geesteren-17-07-2002 Hengelo), ging het klooster in, om uiteindelijk toch weer uit te treden en op 29 oktober 1971 in Almelo te trouwen met een uitgetreden monnik, Gerardus Marinus Adelbertus (Gerard) Franke (25-06-1932 Hengelo-20-11-2013 Hengelo).

Lerares Frans en Engels

Na een studie Frans en Engels aan de Gelderse Leergangen in Arnhem was zij van 1981 tot 2015 was Rosée docent Frans en Engels aan het Ariënscollege dat, na een fusie, opging in het Jacobus College. Deze school maakte, na een nieuwe fusie, deel uit van het Bonhoeffercollege. In 2015 werd zij achtereenvolgens docent aan het AOC in Almelo en Innova in Enschede. Het schooljaar 2016-2017 gebruikte zij om haar studie theologie af te ronden waaraan zij in 2006 was begonnen.

Studie theologie

Neem mijn leven, laat het, Heer, toegewijd zijn aan uw eer

De naamgever van het Bonhoeffer College, de Duitse theoloog Dietrich Bonhoeffer, was vanaf 2004 een niet onbelangrijke rol gaan spelen in haar leven. Twee jaar nadat de school zijn naam had gekregen, bezocht zij een lezing over Bonhoeffer in het Duitse Nordhorn. Twee maanden later bezocht ze het Internationale Bonhoeffer Congres in Rome. Daar ontmoette ze veel theologen, allemaal Bonhoefferkenners, voornamelijk protestanten maar ook wel katholieken van over de hele wereld. Een van hen was Craig Slane, op dat moment associate professor theologie aan Simpson University in het Californische Redding. In 2006 nodigde hij Rosée en mij uit een bezoek aan hem te brengen in Californië. Tijdens dit bezoek begon een al langer sluimerend idee vaste vorm aan te

nemen. Aan de oevers van Lake Tahoe werd haar duidelijk dat ze theologie moest gaan studeren met het doel predikant te worden. Op de dag waarop Craig Slane te horen kreeg dat hij was benoemd tot full professor, en onze zoon Christian dat hij was toegelaten tot de Rietveld Academie in Amsterdam kreeg Rosée haar roeping.

In september van dat jaar begon zij aan een bachelor theologie aan de universiteit van Utrecht. Nadat zij deze in 2,5 jaar had afgerond vervolgde zij haar studie tot gemeentepredikant aan de Protestantse Theologisch Universiteit, aanvankelijk in Utrecht en uiteindelijk in Amsterdam.

Vanaf 2010 ging zij geregeld voor in kerkdiensten, om te beginnen in de zomer van dat jaar op een camping in de Provence in Frankrijk.

Rosée van der Kaap-Busscher (foto genomen in 2006 in Redding, Californië)

Interview met Theo Krabbe

Op 31 maart 2007 stond in de Twentsche Courant Tubantia een interview dat Theo Krabbe met haar had over haar roeping. Hieronder de belangrijkste stukken uit dat interview.

Je bent als katholiek meisje opgegroeid in Tubbergen...

Daar kijk ik heel positief op terug. Ik zat altijd gemotiveerd in de kerk. Die mystiek sprak me aan. Het latijn, die geheimzinnigheid, dat Jezus aanwezig was in het brood en de wijn. Al snapte ik daar toen niets (Later, toen zij studie had gemaakt van de Heidelbergse Catechismus 80, geloofde zij niet meer in de transsubstantiatie, AK). Mijn oma, die bij ons op de boerderij woonde, ging elke dag naar de kerk. Ze had zo'n fundamenteel Godsvertrouwen! Vooral zij heeft mij leren bidden. Voor het eten, na het eten, voor het slapen gaan, of rond de tafel rozenkrans biddend als het onweerde.

Ben je nu nog een trouw kerkganger?

Jazeker, iedere zondag. Ik voel me dan innerlijk gesterkt voor de rest van de week. Je moet toch het verhaal van Jezus Christus telkens weer blijven horen. Geloven is ook geen privé-aangelegenheid, maar een gemeenschapsgebeuren. Geloven is zorgen voor elkaar en omzien naar elkaar. Ik kerk vaak in de protestantse Opstandingskerk in Enschede (Jaren later ging zij officieel over naar de protestantse kerk in een dienst in de Detakerk in Enschede, AK).

Waarom een protestantse kerk?

Ik geef les aan het Bonhoeffercollege op de locatie Van der Waalslaan in Enschede. Een paar jaar geleden heb ik me verdiept in de theologie van de naamgever van ons college, de Duitse lutherse predikant Dietrich Bonhoeffer. Zijn theologie, zijn sociale betrokkenheid, zijn vroomheid en het feit dat hij zo gewoon was spreken me erg aan. Geïnspireerd door Bonhoeffer ben ik afgelopen september begonnen met een studie theologie in Utrecht. Ik wil graag mettertijd op de kansel staan. De Rooms-Katholieke kerk legt me als vrouw in dat opzicht veel te veel beperkingen op. Maar het is tweeslachtig. Mijn katholieke wortels kan ik niet zomaar loslaten. Maar in het protestantisme ervaar ik veel sterker dat ik een kind van God ben en rechtstreeks in contact sta met God, zonder de bemiddeling van een priester, een sacrament of Maria. Al kan ik niet zonder Maria (Rosée haar masterthesis ging over de rol die Maria speelde in het leven van katholieke vrouwen van boven de 75, AK). Een van mijn grootste hobby's is zingen. In dat opzicht kan ik ook mijn hart ophalen in de protestantse kerk. Ik zing zelf in het kamerkoor Canteklaer.

Welk beeld heb je van God?

God is zo almachtig groot, zo alomvattend en zo alomtegenwoordig. Met ons verstand kunnen we dat niet bevatten. God is de Onuitsprekelijke en de Onzichtbare. In 1 Koningen 19, vers 11 tot en met 13 wordt niet voor niets gezegd dat je God niet moet zoeken in de storm, een aardbeving of het vuur, maar in een zachte bries. Ik ben helemaal vervuld van geluk en dankbaarheid, als ik over God spreek. Dan raak ik helemaal geëmotioneerd God is liefde.

Als God liefde is, waarom moet de mens dan zoveel lijden?

God kan het lijden van mensen niet wegnemen. Gods zoon, Jezus Christus is wel in het lijden bij mensen aanwezig. Om troost, steun, kracht en bemoediging te geven. Om ons op te roepen tot solidariteit met de lijdende mens, die een beroep op ons doet. De weg naar God is er een van vallen

en opstaan. Ik probeer Christus' weg na te volgen door het lijden heen. Je kunt op die weg Christus' kruis en je eigen kruis niet ontkennen. Door je kruis te aanvaarden kun je Christus ontmoeten, telkens opnieuw.

Geloof je in een leven na de dood?

Ja, dat is louter geluk ervaren. Het is leven in de geborgenheid van het Licht. En het is een leven zonder lijden.

Lerares volgt haar hart en wordt dominee

Rosée van der Kaap mag nu preken in diensten van de Protestantse kerk Nederland

'Het ging niet door mijn hoofd, maar door mijn buik en door mijn hart'. Docent Rosée van der Kaap behaalde vorige maand haar preekconsent. Ze mag nu van de Protestantse Kerk in Nederland kerkdiensten leiden.

De Enschedese is altijd gelovig geweest en heeft eigenlijk altijd interesse in de kerk gehad. In eerste instantie echter niet in de protestantse kerk. 'Ik kom eigenlijk uit een katholiek boerengezin'. Vroeger hielp ze al veel mee als vrijwilliger in de kerk. In die tijd was ze zelfs lector en las ze in de heilige mis stukken uit het Nieuwe Testament. 'Ik was we actief, maar ik had niet de ambitie om nog meer in de kerk te gaan doen'. 'Het begon allemaal toen ik mijn zoon wegbracht en een aankondiging voor een seminar over de Duitse kerkleider Bonhoeffer zag'. Omdat ze zelf op het Bonhoeffer College lesgeeft leek dit haar verschrikkelijk interessant. Op het symposium waren alleen maar kenners van deze twintigste-eeuwse protestantse leider. Ze hoorde dat een deel van deze kenners binnen enkele weken naar een congres over de kerkleider in Rome ging. 'Ik wist, ik moest mee'. Als ambassadeur van haar school, grapt ze. En daar, in de hoofdstad van het katholieke geloof, raakte ze aan de praat met een protestantse professor uit Californië. 'We hadden een heel prettig gesprek en hij nodigde mij uit om eens naar zijn staat te komen. Daar ging ik graag op in.'

'Ik ben in diezelfde tijd gastlid geworden bij de protestantse kerk. Gewoon om te proeven hoe het er daaraan toe gaat.' Het protestantisme trok haar meteen. De Bijbelkennis is volgens Rosée van der Kaap veel beter aanwezig. Bovendien vindt ze de diensten veel prettiger. 'De preken zijn daar echt heel goed!'

In 2006 was het dan, twee jaar na haar ontmoeting, eindelijk zo ver. Ze ging op bezoek bij de Californische professor. Wat eigenlijk bedoeld was als een vriendschappelijk bezoek, bleek een levensveranderende reis te zijn geworden. Bij Lake Tahoe voelde ze het. 'Ik weet niet hoe ik het kan uitleggen. Eigenlijk doen woorden afbraak aan wat ik daar toen mee maakte.'

Terug in Nederland was het duidelijk wat haar te doen stond. Terwijl ze al in de veertig was ging ze weer terug de collegebanken in. Dat het zo'n lang en zwaar traject ging worden had het gezin toen nog niet door. 'Soms denk ik wel dat ze eigenlijk wel veel te verduren hebben met mij.'

Een katholiek op een protestantse priesteropleiding klinkt heel vreemd. Toch is Rosée niet de enige. Jaarlijks stroomt er een handje vol katholieken de opleiding in. Veel zijn het er niet, zeventig procent

is gewoon lid van de PKN. 'Ik heb het gevoel dat mensen het eigenlijk wel leuk vonden dat ik als katholiek de opleiding tot protestants prediker volgde.'

Tijdens de studie is Rosée bekeerd. 'Op een gegeven moment voel je dat je zo ver bent. Voor mij was dat een jaar gelden. Je moet die stap namelijk niet zomaar zetten.'

Razendsnel komt de dominee voorbij....

In mei 2013 deed Rosée mee aan een speeddate voor dominees in spe.

'Laatstejaarsstudent theologie Pim Brouwer (27) uit Utrecht neemt ook deel aan het evenement. „In plaats van de zoveelste sollicitatiebrief op de stapel, ben je nu een mens van wie ze het gezicht erbij zien. Ik vind dat een kerk in crisis mensen nodig heeft met lef, creativiteit en bevlogenheid.”

Dat verklaart de aanwezigheid van Rosée van der Kaap uit Enschede. Ze ziet er verzorgd uit en heeft zich in een opvallend roze pakje gestoken. De aanwezigen noemen haar gekscherend 'de paradijsvogel'. Ze geniet ervan. „Ik ben weliswaar wat ouder, maar studeer nog. Mijn leeftijd staat niet in mijn cv, omdat ik anders meteen word afgewezen. Hier kan ik kerkgemeenten nieuwsgierig maken”, zegt de Twentse met een knip-oog.'

Van Weemhoffhorst naar De Weem

Op 22 augustus 2018 studeerde ze, aan de Protestantse Theologische Universiteit in Amsterdam, af als theoloog en gemeente predikant, waarna zij op 11 oktober met positief resultaat het kerkelijk colloquium aflegde.

Een periode van solliciteren begon. Uiteindelijk was zij welkom in twee gemeentes. Vol overtuiging koos Rosée uiteindelijk voor het Witte Kerkje in Gasselte. Dat was haar bestemming.

Sinds 1 juli 2018 was Rosée als predikant verbonden aan de Onze Lieve Vrouwekerk in Gasselte, beter bekend als het Witte Kerkje. Samen met Albert woonde zij in de pastorie De Weem, vlakbij de kerk.

Witte Kerkje in Gasselte.

Foto's van de bevestiging en intrede van Rosée in Gasselte op 1 juli 2018

Op weg naar de bevestiging

Haar voorganger Jan Vaessen zegent Rosée.

Rosée werd op 1 juli 2018 bevestigd in het ambt door Edo Laseur.

Een hoogtepunt in haar korte loopbaan als predikant was de belijdenis van een van de gemeenteleden. Na de dood van Rosée schreef zij aan mij: 'Hierbij twee foto's van mijn belijdenis met de geweldige vrouw, die mijn leven compleet heeft veranderd. Zij was en is de belangrijkste vrouw en grote voorbeeld in mijn leven geweest.'

Pastorie De Weem in Gasselte.

Pastorie met kerk en hertenkamp.

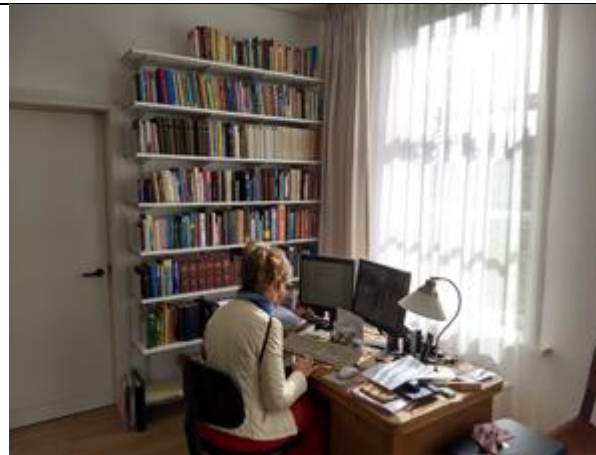

Interieur van de pastorie

Woonkamer

Studeerkamer

Rosée aan haar bureau in de werkkamer in de pastorie.

Rechts de werkplek van Albert in de werkkamer.

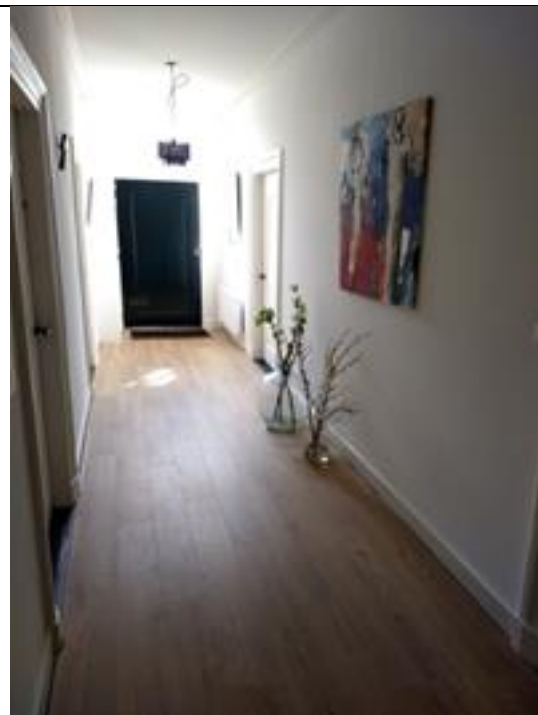

Keuken

De keuken van de pastorie.

*Rechts de 1.80 brede en zo'n 13 meter lange
middengang van De Weem.*

Voor het laatst ging zij voor op 4 augustus 2019 in de kerk in Spaarndam, een kerk waar zij vanaf 2011 jaarlijks wel een of meer keer voorging en waarmee zij een bijzondere band had.

Overlijden van Rosée

Rosée stierf op 20 augustus 2019, om 04.40 uur in het Universitair Medisch Centrum in Groningen aan de gevolgen van een hersenbloeding. De dankdienst voor haar leven, waarin Edo Laseur voorging, werd gehouden op dinsdag 27 augustus in de Ontmoetingskerk in Enschede. Hierna vond de teraardebestelling plaats op de Protestantse Begraafplaats in Tubbergen.

R.G.M. VANDERKAMP-BUSSCHER 2010-2019

Voor altijd onze lieve Rosée

Ik hoef je niet te zien, ik kan je dromen (Jeroen van Merwijk)

“Mijn genade is U genoeg”

2 Cor. 12 : 9

Verslagen en intens verdrietig delen wij u mee dat, geheel onverwacht, is overleden onze zorgzame inspirerende en empathische echtgenote, moeder en oma

Ds. Rosalien Gesina Maria
van der Kaap – Busscher
(Rosée)

predikant te Gasselte

op de leeftijd van 62 jaar.

Enschede: Albert van der Kaap
Léon
Etienne

Amsterdam: Christian en Marina
Lev

Enschede: Alain en Leonie

7531 GG Enschede, 20 augustus 2019
Weemhoffhorst 40
Internetcondoleance via www.condoleren.nu

Er is gelegenheid om afscheid van Rosée te nemen en ons te condoleren op maandag 26 augustus 's avonds van 19.00 tot 20.00 uur in de Ontmoetingskerk aan de Varviksingel 139 te Enschede, waar zij dan is opgebaard.

De dankdienst voor haar leven zal worden gehouden op dinsdag 27 augustus a.s. 's middags om 13.30 uur in de boven genoemde Ontmoetingskerk, waarna de teraardebestelling zal plaatsvinden op de Protestante Begraafplaats aan de Hardenbergerweg te Tubbergen.

Voor aanvang van de dankdienst is er eveneens gelegenheid om afscheid te nemen en tot condoleren van 12.45 tot 13.20 uur.

Wij nodigen u uit hierbij aanwezig te zijn.

Ubi bene ibi patria

Waar het goed is, daar is mijn vaderland

Oons Rosée is oet de tied.

Rosée van der Kaap - Busscher

Onze liefdevolle zus, schoonzus en tante
is in de leeftijd van 62 jaar overleden.

Verdrietig maar eindeloos trots
zijn we op hoe ze heeft geleefd.

Buinen:

Jos Busscher en Wilma Kleine Punte

Rogier

Emile

Jorrit

Tubbergen:

Huub Busscher en Martina Czarske

Jordy

Iris

Annabel en Michael, Ben

Enschede:

Lianne Busscher en Chris van der Linden

Sterre en Roan

Len

God is ons een schuilplaats

(psalm 62: 9b)

Met grote verslagenheid hebben wij kennis
genomen van het plotseling overlijden van onze
predikant

**ds. R.G.M.
van der Kaap-Busscher**

- Rosée -

in de leeftijd van 62 jaar.

Rosée was sinds 1 juli 2018 als predikant aan
onze gemeente verbonden. Wij zijn dankbaar
voor al het goede wat zij onze gemeente in deze
korte periode heeft gegeven. Wij zullen haar
inspirerende persoonlijkheid en de betrokkenheid
en energie waarmee zij invulling heeft gegeven
aan haar ambt missen.

Onze gedachten en ons medeleven gaan uit naar
haar echtgenoot en kinderen.

Kerkenraad Protestantse Gemeente te Gasselte

Liturgie van de dankdienst voor het leven van

ds. Rosalien Gesina Maria (Rosée) van der Kaap-Busscher

Als je het leven onderweg bent kwijtgeraakt en er is geen heden of toekomst meer, mag bij het sterven dankbaarheid overheersen.

1. * Tubbergen, 18 oktober 1956 † Groningen, 20 augustus 2019

Dinsdag 27 augustus 2019, 13:30 uur

Ontmoetingskerk Enschede

Tijdens het binnendragen van Rosée speelt de organist 'Care' van Rory Pilgrim.

Votum en groet

Onze hulp en onze verwachting
is van God onze Heer.
Hij die alles maakte,
laat niet los wat Hij begon.

Genade en vrede
van God onze Vader,
door Jezus Christus Zijn Zoon, Onze Heer. **AMEN**

Het ontsteken van de kaarsen

De kaarsen rondom Rosée van der Kaap-Busscher worden aangestoken door de kinderen.

Yesterday (The Beatles): Etienne en Alain

In memoriam

Zingen: Psalm 42: 1, 7

't Hijgend hert, der jacht ontkomen,
Schreeuwt niet sterker naar 't genot
Van de frisse waterstromen,
Dan mijn ziel verlangt naar God.
Ja, mijn ziel dorst naar den HEER;
God des levens, ach , wanneer
Zal ik naadren voor Uw ogen,
In Uw huis Uw Naam verhogen?

O mijn ziel, wat buigt g' u neder?
Waartoe zijt g' in mij ontrust?
Voed het oud vertrouwen weder;
Zoek in 's Hoogsten lof uw lust;
Menigwerf heeft Hij uw druk
Doen veranderen in geluk;
Hoop op Hem, sla 't oog naar boven.
Ik zal God mijn God, nog loven.
Herinnering aan mijn moeder (Chris van der Kaap)

Bijbellezingen

Psalm 131 (NBV)

HEER, niet trots is mijn hart,
niet hoogmoedig mijn blik,
ik zoek niet wat te groot is
voor mij en te hoog gegrepen.

Nee, ik ben stil geworden,
ik heb mijn ziel tot rust gebracht.
Als een kind op de arm van zijn moeder,
als een kind is mijn ziel in mij.

Iraël, hoop op de HEER,
van nu tot in eeuwigheid.

2 Corinthiërs 12: 9 en 10 (NBV)

Maar hij zei: "Je hebt niet meer dan mijn genade nodig, want kracht wordt zichtbaar in zwakheid."
Dus laat ik mij veel liever voortaan op mijn zwakheid, zodat de kracht van Christus mij zichtbaar wordt. Omdat Christus mij kracht schenkt, schep ik vreugde in mijn zwakheid: in beledigingen, nood, vervolging en ellende. In mijn zwakheid ben ik sterk.

'People get ready' (): Lianne, Alain en Jesse.

Gedachtenistoespraak: 'Mijn genade is u genoeg.'

Pie Jesu van Gabriel Fauré: Anita van der Molen-Holl en Benno Kok.

Gedicht van Ingmar Heytze en Jacob Israël de Haan: Frederique Sanders en Riet Ploeger (vriendinnen van Rosée).

Dankgebed

'Fields of gold' (Sting): Nikkita en Alain.

Zingen: U zij de glorie, Opgestane heer!

U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.
Uit een blinkend stromen,
daald' een engel af,
heeft de steen genomen
van 't verwonnen graf.
U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.

Ziet Hem verschijnen, Jezus onze Heer!
Hij brengt al de zijnen in zijn armen weer.
Weest dan volk des Heren,
blijd' en welgezind,
en zegt telkenkere: Christus overwint!
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, nu en immermeer.

Zou ik nog vrezen, nu Hij eeuwig leeft,
die mij heeft genezen, die mij vrede geeft?
In zijn godd'lijk wezen
is mijn glorie groot,
niets heb ik te vrezen in leven en dood.
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, nu en immermeer.

Zegenbede

Tijdens het uitdragen van Rosée zingt Anita van der Molen-Holl, begeleid door Benno Kok: 'In paradisum' van Gabriel Fauré.

Voorganger: ds. Edo Laseur

Organist: Harm Timmer

Ouderling van dienst: Anja Samson

M.m.v. Anita van der Molen-Holl, Benno Kok, Nikkita Lubach, Jesse Borkens, Frederique Sanders, Riet Ploeger, Lianne Busscher, Léon, Alain en Etienne van der Kaap.

Wij zijn dankbaar voor al uw hartverwarmende blijken van belangstelling en medeleven en uw aanwezigheid vandaag.

Bij het graf

Lezen van de geloofsbelijdenis (Apostolicum)

We bidden gezamenlijk het Onze Vader

Uitleidend woord

Indaling in de schoot der aarde

Dankwoord

De paaskaars op het kastje, in de keuken van de Weemhoffhorst 40 in Enschede, in een herinnering aan het jaar dat Rosée pastoraal werker was in de Hervormde kerk van Tubbergen, de paaskaars links aan het jaar dat zij predikant was in Gasselte.

In memoriam

Het eerste deel werd uitgesproken door Léon.

Toen Rosée, op 18 oktober 1956, op een boerderij aan de Binnenveldsweg, tussen Tubbergen en Vasse, werd geboren, kon niemand bevroeden dat haar uiteindelijke lotsbestemming het predikantschap zou worden. Haar ouders, Gerard Busscher en Marietje Braakhuis, waren immers katholiek, zoals ook blijkt uit haar doopnamen, Rosalien Gesina Maria. Na haar volgden nog vijf kinderen. Twee van hen, een tweeling, Ingrid en Lucy, stierven kort na de geboorte. Daarna kwamen Jos, Huub en Lianne. Ook oma knipmuts woonde als mater familias op de boerderij. Toen haar man op zeer jonge leeftijd (30) overleed, kreeg zij niet alleen de zorg voor vijf jonge kinderen, maar ook voor het boerenbedrijf.

Rosée werd katholiek opgevoed en ze ontving, op de dag van haar geboorte, het eerste sacrament in de katholieke kerk, het heilig Doopsel, in de Pancratiuskerk in Tubbergen. Er volgden daar nog drie: de eerste communie, het heilig vormsel en het huwelijk. Deze kerk en later de Mariakerk in Enschede, speelden een belangrijke rol in haar leven, ze was er o.a. lector en ze voerde eindeloze gesprekken met pastoor Tiedink.

Na een studie Frans en Engels aan de Gelderse Leergangen was zij van 1981 tot 2016 docent Frans en Engels aan wat later het Bonhoeffercollege werd en korte tijd op het AOC in Almelo en bij Innova in Enschede.

Maar veel belangrijker dan wat ze was, is wie ze was. In de eerste plaats was ze een geweldige echtgenoot voor Albert met wie ze in 1982 trouwde en een liefhebbende moeder voor haar klavertje vier, Léon, Christian, Alain, Etienne en mij. Christian trouwde met Marina Elenskaya, die haar een paar jaar geleden een kleinzoon gaven, Lev, haar oogappel.

Betrokken en vaak trots, praatte ze met ons, haar kinderen, over alles waar we mee bezig waren, ook als ze soms nauwelijks wist waar het over ging. Ze was er ook voor onze vrienden, die bij haar altijd een luisterend oor vonden. Haar spontaniteit en impulsiviteit zijn haast spreekwoordelijk. Enthousiast ging ze in gesprek met alle mensen die op haar pad kwamen en daarbij maakte zij nooit onderscheid tussen mensen, of het nu ging om iemand die haar iets probeerde aan te smeren of om een bekend iemand. Ze sprak Herman Finkers en Johan Derksen aan alsof ze hen al jaren kende. Hoeveel tegenslagen ze ook te verwerken kreeg, ze bleef altijd positief en geloven in mensen, ook als die haar soms pijn deden.

Ze nam geregeld beslissingen, zonder daar lang over na te denken. Zo had ze, toen ze hoorde dat er in januari een Bonhoeffercongres in Zuid-Afrika was, een paar dagen later al een ticket geboekt.

Het tweede deel werd uitgesproken door haar man Albert.

Vanaf 2004 vielen wat ze was en wie ze was samen, toen de naamgever van het Bonhoeffer College, de Duitse theoloog Dietrich Bonhoeffer, een belangrijke rol in haar leven ging spelen. In dat jaar

bezoekt ze het Internationale Bonhoeffer Congres in Rome, waar ze veel, vooral protestantse, theologen, van over de hele wereld ontmoette. Een van hen was theoloog aan Simpson University in het Californische Redding, die een goede vriend werd. In 2006 nodigde hij haar en mij uit een bezoek aan hem te brengen in Californië. Tijdens dit bezoek begon een, al langer sluimerend idee, vaste vorm aan te nemen, zij kreeg een roeping. Aan de oevers van het prachtige Lake Tahoe werd haar duidelijk dat ze theologie moest gaan studeren met het doel predikant te worden.

Op 22 augustus 2017 studeerde ze, aan de Protestantse Theologische Universiteit in Amsterdam, af als theoloog en gemeente predikant, waarna zij het kerkelijk colloquium aflegde.

De eerste tien maanden na haar afstuderen werkte ze met veel enthousiasme als kerkelijk werker in de protestantse gemeente van Tubbergen, om vervolgens op 1 juli 2018 in Gasselte in het ambt te worden bevestigd door Edo Laseur die vandaag haar uitvaartdienst leidt.

Zij heeft helaas slechts 13 maanden de protestantse gemeente in Gasselte als predikant mogen dienen. Zij voelde zich heel sterk verbonden met het Witte Kerkje, en vooral de gemeenteleden. Sinds een half jaar woonden we in de prachtige pastorie De Weem, waar wij ons van het begin af aan thuis voelden en gelukkig waren.

Ik eindig graag met een gedicht dat kort na haar dood voor Rosée is geschreven door Gerard Nijenhuis, dominee en dichter, die, samen met zijn partner, in de korte tijd die we in Gasselte hebben mogen wonen, met ons bevriend raakte.

Kort na haar overlijden schreef Gerard Nijenhuis, theoloog en dichter uit Bronneger, die in de korte tijd dat zij in Gasselte werkzaam was, een goede vriend was geworden voor haar een In Memoriam:

In Memoriam Rosée

Taal was haar instrument.

Als zij 't bespeelde, die taal,

Werd je geboeid. Haar woorden

Drongen als vanzelf door

Tot ieder die ze hoorde.

En 't grote Woord dat bijbel heet,

Vertaalde, zij voor ons: "Vergeet

Het niet", zei ze met haar warme stem:

"Weet dat je van die Ene een kind bent!"

Nu is zij onverhoeds opgegaan

In het rijk van die Ene. Wij blijven

Verbijsterd achter, zien haar nog staan

Met glimlach, zoals zij altijd deed.

Zij die zich van haar taken kweet

Als geen ander, altijd zo welgemoed.

Als je haar sprak, kreeg je het warme gevoel
Dat ze alles wat ze zei, voor jou bedoelde.
Ze was een hele lieve vrouw,
Begaafd met taal en met ogen
Die veel zagen. En woorden wogen
Haar zwaar. Ze sprak ze zuiver uit.

Ongelofelijk dat die mooie stem verstilde.
Zij die nog zo veel wou, zo veel wilde.

Wij gedenken haar in stilte, met eerbied,
Nu zij bij God is en het Rijk ziet,
Waarover zij in haar preken sprak.

Wij zijn verbijsterd en verlaten
En tegelijk zijn wij haar nazaten
En zullen proberen door te geven
Wat zij ons leerde voor ons leven.

Bronneger, 20 Augustus 2019

De woorden die twee leden van haar gemeente in Gasselte tot troost schreven stemmen tot dankbaarheid, en hoewel bedoeld voor de korte tijd in Gasselte gelden ze voor haar, naar menselijke maatstaven, veel te korte tijd op aarde:
Ze is hier niet voor niets geweest.

Onderstaand gedicht werd, n.a.v. haar overlijden, geschreven door Wim Mulderij, buurman van Rosée en Albert in Enschede en gelezen in de afscheidsdienst die op 15 september 2019 werd gehouden in het Witte Kerkje in Gasselte.

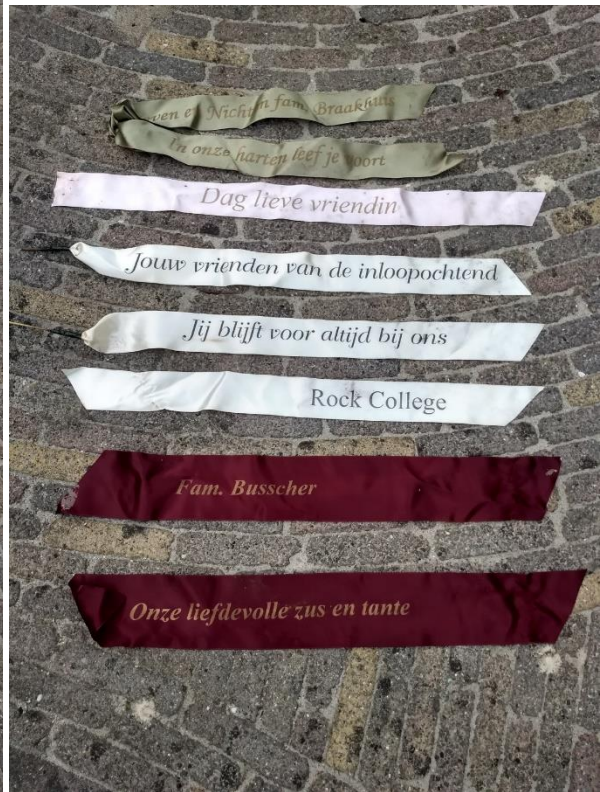

*Het is alweer zo 'n lange tijd geleden
Dat ik tot U bad, ik ben wat weggeleden
Wat van het pad geraakt misschien;
Ik kan Het Licht niet meer goed zien.*

*Ik heb zo het idee dat Uw wil hier niet altijd geschiedt
En ook dat komen van uw koninkrijk zie ik voorlopig niet.
Niet al Uw schepselen hebben dagelijks brood om van te leven
En menig schuldenaar kan ik eenvoudig niet vergeven.*

*Maar als zich kracht en heersijkheid bij U bevinden
Zowel in de hemel alsook op de aard
Geef haar dan daar een prachtig plekje,
Ze is dat echt wel waard*

*Zo vaak heb ik met haar over U gepraat
Nooit fel gediscussieerd, nooit werd zij kwaad
Ik vraag het U als medemens, misschien zelfs als vriend
Plaats haar aan Uw zijde, ze heeft het echt verdiend.*

Dank aan de inwoners van Gasselte

Toen Rosée op 1 juli 2018 werd bevestigd in het ambt van predikant en gelijktijdig haar intrede deed in de protestantse gemeente van Gasselte kon niemand bevroeden dat ze slechts dertien maanden in uw midden mocht vertoeven.

Het was een korte, maar prachtige, periode en vaak zei Rosée tegen mij, dat ze voelde dat zij in Gasselte haar bestemming had bereikt. Wij voelden ons beiden vanaf het begin thuis in mijn geboorteprovincie en zeker in Gasselte en in de prachtige pastorie. Rosée voelde zich niet alleen op haar gemak op de kansel in het Witte Kerkje, maar ook als predikant voor het hele dorp.

Als historicus vond ik het fijn om me te kunnen verdiepen in de geschiedenis van de kerk, de pastorie en de predikanten die er gediend hebben. Op gezette tijden zal ik op mijn website verslag doen van mijn onderzoek, waarbij ik dankbaar gebruik heb mogen maken van het werk van Jan Kroezenga en Aafke Huizing (<http://histoforum.net/predikanten/johannesfabritius.html>).

Vriendschap

Rosée en ik hebben vriendschap mogen sluiten met veel mensen die voor haar en mij belangrijk zijn geweest. Rosée was en ik ben daarvoor nog steeds erg dankbaar.

Na haar plotselinge overlijden heb ik mogen ervaren dat Rosée ook voor velen in Gasselte iets heeft mogen betekenen. Ook dat stemt mij dankbaar, al maakt het het verlies ook des te groter.

Tot slot wil ik een woord van dank zeggen voor de overweldigende blijken van deelneming die mijn kinderen en ik mochten ontvangen. Zij zijn een grote steun voor ons.

Ik wens de protestantse gemeente van het Witte Kerkje alle goeds voor de komende jaren.

Hartelijke groet,

Albert van der Kaap, Léon, Christian, Alain en Etienne

Dankbrief van Albert en kinderen in Verdieping.

29 juni 2022

Mensinge

Even was ik weer terug in Drenthe. Niet in Gasselte, de plaats die ik al bijna drie jaar niet durf te bezoeken. De plaats waar ik een half jaar lang, slechts een half jaar, gelukkiger was dan ooit, tot Rosée, die daar pas een jaar predikant was van het Witte Kerkje, plotseling stierf .

Ik keerde terug naar Enschede en vermeed vanaf dat moment Gasselte. Zelfs de reis over de Hunebed Highway doet pijn.

Nu was ik, op een zonovergoten dag, weer even terug in het prachtige Drenthe. Via de A28 reed ik naar Mensinge in Roden. Na een inleiding van een enthousiaste geschiedenisstudent bezocht ik de havezathe die eeuwenlang het bezit was geweest van de familie Van Ewsum en daarna lange tijd van de familie Kymmell.

Het was half drie en voor een wat verlate lunch, nam ik plaats op het terras van de havezathe. Het viel mij op dat ik de enige was die alleen aan een tafeltje zat. De serveerster, die mijn bestelling kwam opnemen, vroeg of ze nog even moest wachten tot mijn partner terug was van het toilet. De vrouw, die over het terras liep, had ze aangezien voor mijn partner. Ik vertelde haar, in steekwoorden, dat ik helaas alleen was en waarom.

Toen ik naar binnenliep om af te rekenen, werd mij duidelijk dat ik, blijkbaar, zoals me wel vaker overkomt, nogal hard had gepraat. 'U hoeft niet af te rekenen', zei de serveerster. Ik keek haar niet begrijpend aan. 'Een jong stel heeft voor u afgerekend'. Ik keek om me heen, maar uiteraard was het stel al verdwenen. Ze wilden niet dat ik zou weten wie mij dit cadeautje had gegeven.

Ik wist weer waarom ik zo gelukkig was in Drenthe.

5 juli 2022

Gisteren overleed Remco Campert op 92-jarige leeftijd. Waarom is mij nooit echt duidelijk geworden, maar Rosée had iets met hem. Zijn Lamento was haar favoriete gedicht:

LAMENTO

Hier nu langs het lange diepe water
dat ik dacht dat ik dacht dat je altijd maar
dat je altijd maar

hier nu langs het lange diepe water
waar achter oeverriet achter oeverriet de zon
dat ik dacht dat je altijd maar altijd

dat altijd maar je ogen je ogen en de lucht
altijd maar je ogen en de lucht

altijd maar rimpelend in het water rimpelend

dat altijd in levende stilte
dat ik altijd zou leven in levende stilte
dat je altijd maar dat wuivend oeverriet altijd maar

langs het lange diepe water dat altijd maar je huid
dat altijd maar in de middag je huid
altijd maar in de zomer in de middag je huid

dat altijd maar je ogen zouden breken
dat altijd van geluk je ogen zouden breken
altijd maar in de roerloze middag

langs het lange diepe water dat ik dacht
dat ik dacht dat je altijd maar
dat ik dacht dat geluk altijd maar

dat altijd maar het licht roerloos in de middag
dat altijd maar het middaglicht je okeren schouder
je okeren schouder altijd in het middaglicht

dat altijd maar je kreet hangend
altijd maar je vogelkreet hangend
in de middag in de zomer in de lucht

dat altijd maar de levende lucht dat altijd maar
altijd maar het rimpelende water de middag je huid
ik dacht dat alles altijd maar ik dacht dat nooit

hier nu langs het lange diepe water dat nooit
ik dacht dat altijd dat nooit dat je nooit
dat nooit vorst dat geen ijs ooit het water

hier nu langs het lange diepe water dacht ik nooit
dat sneeuw ooit de cipres dacht ik nooit
dat sneeuw nooit de cipres dat je nooit meer

Uit: Dichter, 1995

Vanmorgen luisterde ik naar Question van de Moody Blues, al heel lang een van mijn favoriete nummers. Misschien, zonder dat ik me dat echt bewust was, wel vanwege dit couplet:

I'm looking for someone to change my life
I'm looking for a miracle in my life

And if you could see what it's done to me
To lose the love I knew
could safely lead me through

De voorouders van Rosalien Gesina Maria (Rosée) Busscher

Albert Nobbenhuis

De oudst bekende voorouder, in de mannelijke lijn, is Albert Nobbenhuis. Geen Busscher dus. De verklaring hiervoor ligt in het belang dat men, zeker vroeger, hechtte aan het blijvend verbinden van de naam van het erf aan de familienaam. Een zoon van deze Albert Nobbenhuis, Gerhardus trouwde met Joanna Busscher. Albert Nobbenhuis, geboren ergens tussen 1754 en 1764 in Geesteren, trouwde op 12 mei 1782 met Gesina Boshuis. Zij kregen negen kinderen.

Gerardus Nobbenhuis/Busscher

Hun derde zoon Gerhardus Nobbenhuis werd gedoopt op 5 juni 1786 (getuigen Henricus Boshuis en Maria Nobbenhuis) in Geesteren. Hij trouwde op 19 september 1816 in Tubbergen met Joanna Busscher (gedoopt op 7 mei 1793 in Vasse). Zij was dus een Busscher, dochter van landbouwer Bernardus Busscher, geboren circa 1747 in Vasse en overleden op 24 oktober 1822 in Vasse en Joanna Bruggehuis (Brughuis), geboren circa 1751 te Geesteren, overleden op 21 februari 1838 in Vasse, nr. 1. Joanna was een dochter van Roelof Bruggehuis en Geertrui Waaijers.

Gerhardus trouwde in, zoals men zegt, op de boerderij van Busscher en omdat men zo sterk hechtte aan de erfnaam Busscher, ging hij zich ook Busscher noemen. Ergens in de westgevel van de boerderij aan de Binneveldsweg 33 zijn in een steen de initialen G.N. gekrast, een herinnering aan zijn oorspronkelijke achternaam.

Gerardus stierf op 3 augustus 1828 in Vasse. Joanna trouwde, nog geen jaar later, op 24(7) juli 1829 met Joannes Olde Geesink, geboren te erve Olde Geesink, Vasse, gedoopt (R.K.) op 19 december 1793 te Ootmarsum (getuige: Maria Geesink) en overleden op 25 januari 1848 te Vasse op 54-jarige leeftijd, zoon van Albertus (Albert) Masselink (Olde Geesink) en Joanna (Janna) Geesink. Zij kregen samen nog vier kinderen. Joanna overleefde haar tweede man negentien jaar en stierf op 7 mei 1867 in Vasse.

Gerardus Busscher

Gerardus Busscher was de oudste zoon van Gerhardus en Joanna. Hij werd geboren op 8 januari 1823 's morgens om 6.00 uur in Vasse en stierf op 17 april 1865. Op 16 juli 1851 trouwde hij met Berendina Jeurnink, geboren 13 februari 1828 in Tubbergen, dochter van Harmannus Jeurnink en Johanna Ensink. Gerardus werd slechts 42 jaar oud en Berendina hertrouwde, een jaar na de dood van haar man, op 25 april 1866 in Tubbergen met Gerrit Jan Lansink, geboren op 18 december 1822 in Mander, overleden op 15 oktober 1874 in Vasser, zoon van Egbertus Lansink en Janna Scholten.

Gerrit Jan Busscher

Een zoon van Gerardus en Berendina, Gerrit Jan Busscher, geboren op 28 november 1856 in Vasse, trouwde (1) op 7 mei 1884 in Tubbergen met Johanna Oude Pleyhuis, geboren op 3 september 1855 om 21.00 uur in Flingingen. Johanna was een dochter van Hendrikus Oude Pleyhuisen Gezina Wiegers. Zij kregen vier kinderen.

Johanna stierf op 19 december 1894 in Vasse, 39 jaar oud. Gerrit Jan hertrouwde, een paar maanden later, op 25 april 1895, in Tubbergen met Geertruida Bruggink, geboren in Denekamp, dochter van Gerardus Bruggink en Maria Klaas. Met Geertruida kreeg hij nog vier kinderen, van wie Gerardus Bernardus het jongste was.

Gerrit Jan overleed op 9 maart 1933 in Vasse.

Gerardus Bernardus Busscher

Uit het tweede huwelijk van Gerrit Jan, met Geertruida, werd, op 16 juni 1902, Gerardus Bernardus Busscher geboren. Hij trouwde op 19 april 1923 met Gesina Maria (Sina) Droste, geboren op 8 december 1898 in Mander. Sina was een dochter van Hendrikus Gerardus Droste (1 februari 1868 Geesteren – 2 maart 1944 Tubbergen) en Johanna Timmerhuis (19 juni 1875 Mander – 5 december 1936 Mander), ouders van Gesina Maria Droste.

Gerardus stierf op 32-jarige leeftijd aan tuberculose. Zijn vrouw kreeg vervolgens niet alleen de zorg voor vijf jonge kinderen, maar ook voor het boerenbedrijf.

Oma knipmuts, Gesina Maria Droste (8 december 1898 Mander – 27 november 1984 Tubbergen) en Gerardus Bernardus Busscher (6 juni 1902 Vasse – 6 mei 1933 Tubbergen)

Hendrikus Gerardus Droste (1 februari 1868 Geesteren – 2 maart 1944 Tubbergen) en Johanna Timmerhuis (19 juni 1875 Mander – 5 december 1936 Mander), ouders van Gesina Maria Droste. Gesina Maria (Sina, oma knipmuts, Busscher's Sina) stierf op 27 november 1984 op de boerderij aan de Binnenveldsweg in Tubbergen.

Gerard Joseph Busscher

Zoon Gerard Joseph Busscher werd geboren op 13 maart 1928 in Tubbergen. Hij trouwde op 17 augustus 1955 (burgerlijk huwelijk) en op 24 augustus 1955 voor de kerk in Tubbergen met Maria Susanna Geertruida (Marietje) Braakhuis, geboren op 17 februari 1933 in Geesteren, dochter van Johannes Gerardus Braakhuis (15 februari 1896 Geesteren – 28 november 1975 Almelo) en Gesina Hendrika Voshaar (21 februari 1901 – 8 juni 1961 in Almelo).

Gesina Hendrika Voshaar.

Gerard Busscher.

Gerard stierf op 11 mei 2011, thuis op de boerderij in Tubbergen. Marietje Braakhuis stierf op 15 juli 2013 in een verzorgingshuis in Weerselo.

Rosée Busscher

Jouw oma, Rosée Busscher, was hun oudste kind. Zij werd geboren op 18 oktober 1956 in Tubbergen en trouwde op 11 september 1982 in Tubbergen met Albert van der Kaap. Zij overleed op 20 augustus 2019 in het Academisch Ziekenhuis in Groningen.